

267

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

DUBEN 2015

Milí farníci a čtenáři,

i na vlastní kůži pocítuji, jak je někdy náročné a těžké nejen věřit v Boha, ale skutečně žít podle evangelia. V mnoha drobnostech si totiž uvědomuji, jak mnoho nenápadných vlivů působí na naše vědomí i podvědomí, abychom nejen v tomto světě žili, ale abychom se mu přizpůsobili. V mnoha oblastech jsme svědky životních hesel a postojů, které jsou diametrálně jiné než postoje a hesla Kristova učení. Jsme atakováni velkým a rafinovaným nábořem stát se dětmi tohoto světa, takže se Boží Slovo i v církvi stále více stává pouze poslouchaným, ale nikoli vpravdě žitým.

Chápu, že je téměř bláznovstvím věřit a hlásat, že mám potlačit svoje ego a nechat vyniknout vedle mne druhé, že sexualita je darem, který má zůstat posvátným a plným odevzdáním duši i těl pouze mezi manžely, že křesťan nemá výdělek pouze pro sebe a svou rodinu, ale každý i ten nejmenší je rovněž určen pro nuznější a potřebnější než je on sám, že k životu nutně patří kříž i oběť, že autoritu máme ctít a poslouchat nejen tehdy, když jsou její názory shodné s našimi, že jako věřící jsme „povinni“ svou farnost i svou církev milovat, protože jsme se k tomu křtem a biřmováním zavázali.

Smekám před všemi rodiči, kteří i dnes tyto zásady vštěpují svým malým i větším dětem a učí je, že nejdůležitější není to, aby jim bylo dobře, ale aby s nimi bylo dobře jiným. Že Ježíš nás učí nejen dělit se o bonbony, hračky či dortíky, ale i o svůj život a neměli bychom ani chvíli váhat, když je potřebné zachránit život druhého i za cenu ztráty toho svého. Stále častěji slychám nebo čtu, jak se daří prodlužovat průměrnou délku lidského života a jak si všichni přejeme „především“ zdravý a dlouhý život. Bezděčně i my tedy přijímáme zásadu, že máme usilovat o to, abychom žili co nejdéle. A pokud je to možné, co nejdéle aktivně a tzv. plnohodnotně. Co v reálných touhách představuje mít především silné tělo, schopné všech jeho fyzických a biologických výkonů.

Bůh nám však o Velikonocích předkládá jiný ideál a staví nás před jinou volbu: Kristův život by byl z hlediska dnešních psychologů, lékařů, učitelů, vědců... a ano, i nás křesťanů, promarněný a zbytečně komplikovaný. Přesto nás volá, abychom si vybrali jeho životní styl a jeho cestu. Nemyslet na svou přítomnost a nesnažit se ji natáhnout co nejdéle to půjde, ale naučit se v přítomnosti co nejvíce dávat, aby mohlo být skutečně a věčně šťastné i lidstvo, které přijde po nás.

Jeho krátký pozemský život je mementem, abychom neztratili ze zřetele to podstatné a zásadní: Kristův učedník (tj. křesťan) se nesnaží žít co nejdéle, ale co nejkvalitněji. Ne pro své štěstí a své zajištění, ale pro štěstí a zajištění jiných.

Duben bude letos velikonočním měsícem. A tak přeji sobě i nám všem, abychom měli ze znovuobjevení pro dnešní dobu aktualizovaných Velikonoc skutečně radost. Zbavme se strachu a odvážně vykročme kupředu...

Miloslav Mgr.

Milí farníci,

prožívání velikonoc je pro mě vždy silné: těším se nejenom na duchovní bohatství těchto dnů, ale také na setkání s vámi. Hned po svátcích a po návratu do semináře nás přijedou navštívit naši spolubratři z Olomouce. Když se všichni z olomouckého konviktu opět sejdem, je to doslova „svátek“ – je vždy o čem mluvit. Při takové příležitosti si uvědomuji hodnotu přátelství, které ještě více nabývá na intenzitě, když vím, že svému spolubratrovi mohu napsat nebo zavolat i ve svých těžkých chvílích. Další velkou akcí měsíce bude víkend Dobrého pastýře. Všichni bohoslovci pražského semináře se

rozjedeme do různých farností našich diecézí, já jsem se rozhodl pro Ořech nedaleko Prahy. Rád bych vám popřál pozehaný čas Velikonoc, klid v srdci a radost z víry, která – jak říká papež František – sice nezažene všechny temnoty, ale je svítilnou, kterou nezbytně potřebujeme pro své kroky na cestě.

Se srdečným pozdravem

Frant. Miroslav

DUBEN 2015			
1	st	středa Svatého týdne	
2	čt	Zelený čtvrtek	
3	pá	Velký pátek	
4	so	Bílá sobota	křest dospělých
5	ne	ZMRTVYCHVSTÁNÍ PÁNĚ	slavnost
6	po	Velikonoční pondělí	žehnání pokrmů
7	út	Velikonoční úterý	
8	st	Velikonoční středa	
9	čt	Velikonoční čtvrtek	
10	pá	Velikonoční pátek	
11	so	Velikonoční sobota	
12	ne	NEDĚLE BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ	vikariátní pout'
13	po	sv. Martin I.	
14	út	sv. Lambert	
15	st	sv. Atanázie	
16	čt	sv. Bernadetta Soubirousová	
17	pá	sv. Inocenc	
18	so	sv. Krescenc	
19	ne	TŘETÍ NEDĚLE VELIKONOČNÍ	I. sv. přijímání dospělých
20	po	sv. Hugo	
21	út	sv. Anselm	
22	st	sv. Leonid	
23	čt	sv. Vojtěch	svátek
24	pá	sv. Jiří	
25	so	sv. Marek	svátek
26	ne	ČTVRTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
27	po	sv. Zita	
28	út	sv. Petr Chanel	
29	st	sv. Kateřina Sienská	svátek
30	čt	sv. Zikmund	

2. 2. 2015

večer u Sv. Prokopa přichází do kostela rovněž 13 dětí, třímajících ve svých rukou křestní svíčky: za chvíli jim budou požehnány, aby si je v neděli 7. června do téhož kostela přinesli k obnově křestních závazků, jež bude předcházet jejich prvnímu svatému přijímání

11. 2. 2015

pastorační rada na svém řádném zasedání nejen připravovala vše potřebné pro slavení velikonoce, ale také přemýšlela o vhodném zapojení se do celodiecézního projektu Dny víry

14. 2. 2015

v pražském Hájků většina z nás nikdy nebyla a asi by nás tam ani nenapadlo jet; i přesto (anebo právě proto) byla vycházka do těchto končin zajímavá a objevná: počínaje potokem Rokytkou, výhledem na kostel sv. Markéty v Královicích až po stádo koní a vynikající oběd v restauraci (A, B)

18. 2. 2015

Popeleční středa – začátek postní doby, již stejně jako loni nemusíme prožít pouhým odříkáním se, ale především dobrovolným obětováním takto ušetřených prostředků pro nuzné a potřebné, letos korunu po koruně sbíráme na potřeby trapistického kláštera v Novém Dvoře (C)

19. 2. 2015

na Žižkov se sjíždí osmnáct kněží IV. pražského vikariátu, aby spolu se svým vikářem otcem Milošem prožili svůj pravidelný společný den, nazývaný vikariátní konferencí

20. 2. 2015

první letošní křížovou cestu vede otec Miloš a jejím tématem jsou naše vlastní těžké situace

22. 2. 2015

čtyři dospělí: Romana, Karel, Lucie a Romana absolvují první skrutinium, při němž jsou přijati mezi kandidáty křtu a jsou knězem i svými ručiteli označeni na čelo znamením kříže

22. 2. 2015

Halě svatého Petra je název pravidelné sbírky, již papež jménem katolíků pomáhá potřebným ve světě: letos jsme na tento účel přispěli částkou 10 633,- Kč

27. 2. 2015

druhým v pořadí, kdo se ujímá vedení křížové cesty, je otec Antonín: umně spojuje zastavení Ježíšovy cesty na Golgotu s Renčovou Popelkou Nazaretskou

A

B

C

Postní dobu začínáme v jarních prázdninách. Posíláme vřelé pozdravy z Malé Úpy. Tomáš Mayer a děti

bdění v Getsemanech

čtvrtek 2. 4. 2015 cca 19.30

Sv. Prokop

velkopáteční křížová cesta

pátek 3. 4. 2015 15.00

Sv. Prokop

ranní modlitba**s katechumeny**

sobota 4. 4. 2015 9.00

Sv. Prokop

žehnánií pokrmů

pondělí 6. 4. 2015 9.30

Sv. Prokop

**vikariátní pouť k Božímu
milosrdenství**

neděle 12. 4. 2015 14.00-17.00

Černý Most

setkání hledačů (19)

pátek 17. 4. 2015 19.00

skautská klubovna Olšanská

**farní vycházka
do Hloubětína**

sobota 18. 4. 2015 8.30

zastávka Kbelská

**první svatě přijímání
dospělých**

neděle 19. 4. 2015 9.30

Sv. Prokop

příprava k biřmování (4)

neděle 19. 4. 2015 15.00

farní centrum

příprava k manželství (III.)

pátek 24. 4. 2015 19.00

farní centrum

úklid kostelů

sobota 25. 4. 2015 8.00

Sv. Prokop

**setkání rodičů
prvokomunikantů**

neděle 26. 4. 2015 18.30

farní centrum

výstav Eucharistie

úterý 28. 4. 2015 17.30

Sv. Anna

**VIKARIÁTNÍ POUŤ
K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ****v neděli 12. dubna 2015****„Kopeček Božího milosrdenství“****Černý Most – Irvingova ul.****(stanice metra Černý Most, pak 10 minut pěšky,
zastávky bus Breitcetlova anebo Kapitána Stránského)****14.00 zahájení poutě****14.00 – 15.00 zpovídá 15 kněží IV. pražského vikariátu****15.00 Korunka k Božímu milosrdenství (P. Edward Walczyk)****15.15 poutní mše, předsedá P. Miloš Szabo, káže P. Petr Beneš****16.30 koncert farního sboru Praha-Kyje**

Petr Kallista (73) díky svému mnohaletému zaměstnání ve Výzkumném ústavu motorových vozidel najezdil po silnicích neskutečně mnoho kilometrů, 10 let vykonává ve farnosti službu akolyty a je činný v Klubu přátel Žižkova.

Chtěl jste začít svoji oblíbenou knihou...

Nemám rád obsáhlé romány, o to víc mám rád literaturu k přemýšlení. Kniha, k níž se vracím od mládí, je Exupéryho *Citadela*. Četl jsem ji několikrát vcelku, ale dostanu-li se do těžkostí, otvírám *Citadelu* na libovolném místě a ona ke mně promluví. Často je to kapitola o lásce a to je moje nejoblíbenější část, dá se o tom tisíckrát přemýšlet.

Začněte s vaším příběhem života.

Narodil jsem se sice na Žižkově, ale vzápětí jsme se stěhovali k strýčkovci do Strašnic. Jeho vila stála osamocená na konci ulice, za domem malá hospodářská usedlost a pak už jen samá pole. Bratranec se sestřenicí postavili loutkové divadlo, a tak jsem se poprvé seznámil s divadlem. Další vzpomínkou z útlého dětství je pískoviště u Štefana. Jeho tátnek hrál na violoncello, v neděli se u něj scházelo kvarteto, my seděli pod oknem a při hrabání tunelů pro autíčka nám hráli Schumanna nebo Bacha.

A jaká byla 50.–60. léta?

Na gymnáziu jsem byl posledly Osvobozeným divadlem. Všude jsem vkládal citáty z jejich her, jenže na gymnáziu pro V+W neměli pochopení. Strašnické ochotnické divadlo mi vnutilo roli školního mládence z Tvrdohlavé ženy, a já stál poprvé na jevišti. Pak jsem působil v dramatickém kroužku v Chiraně a v rámci soutěží mládeže jsem byl na přehlídce v Nitře. Tam jsem objevil kytaru Gibson, a pak ji všude tahal s sebou. Šel jsem s ní i na zkoušku divadelního souboru KOS Velká Chuchle, a hned v ten den jsem dostal nabídku zahrát si s nimi. Kosáci už dávno sice nehrají, přesto se však i po dlouhých letech každý měsíc scházejí.

Co se dělo v 70. a 80. letech?

Vrátil jsem se na Žižkov, oženil jsem se, získal chatu na Sázavě, a podobně jako u divadla, do-

stal jsem pozván hrát v trampské kapele: jenže potřebovali basu. Nakonec jsem ji sehnal kdesi na Moravě a začalo přeškolení z kytaristy na basistu. Láska ke country mi zůstala. Čtvrtstoletí jsem pracoval ve VÚMV, kde mě pořád marně lákali do partaje. I proto byla zejména 50. léta poněkud složitá, a následně i všechna další až do roku 1989.

Ale přišel rok 1989...

Zapomněl jsem na napomenutí tatínka, že od politiky se mám držet daleko, a vstoupil jsem do Občanského fóra. Ocitl jsem se na 12 let v zastupitelstvu Prahy 3. Na radnici jsem dostal úkol řídit privatizaci zdravotnictví. Tak jsem se seznámil s řadovými sestrami Sv. Kříže v Kroměříži, které měly nárok na navrácení nemocnice v Kubelíkově ulici. Představená české provincie sestra Bernadetta se stala mou druhou maminkou i mojí biřmovací kmotrou. Je už staříčká babička, miluji ji a jejím prostřednictvím mi přirostla k srdci i Kroměříž.

Jak jste se opět dostal k víře?

Víru jsme v rodině sice neztratili, ale prostě jsme přestali chodit do kostela. V roce 1991 jsem jednou odcházel z radnice, stál jsem na Seifertově ulici a tramvaj stále nejela, tak jsem se šel podívat na roh ulice. Na Sv. Prokopu začalo zvonit, bylo 17.45 a já si vzpomněl na slib daný P. Kellnarovi, že se podívám, jak je zrekonstruovaný žižkovský farní kostel. Celou mši svatou jsem stál vzadu, vzpomněl jsem si na všechna ta léta. Přišel jsem další neděli a už zůstal. První kroky na cestě zpět k Pánu Bohu mě vedl otec Kellnar a když přišel otec Miloš, uvedl mě do ministrantské služby. Je mi mezi mladými ministranty dobře, jsem tam do dnes s radostí. Otec Miloš mě pak vyslal na přípravu pro službu akolyty. S Nerudou mohu jen dodat: „Vším, čím jsem byl a jsem, jsem rád.“

-vh-

Antoine de Saint-Exupéry, Citadela, nakladatelství Vyšehrad 2008. Antoine de Saint-Exupéry (* 1900, † 1944). Francouzský spisovatel, publicista, za vojenské služby přidělen k letectvu. Z posledního letu 31. 7. 1944 se už nevrátil. Trosky letadla se našly až v roce 2000 a jeho havárie nebyla doposud objasněna. Nejznámější Exupéryho knihou je *Malý princ*.

Juraj Jordán Dovala: Pankáč v kostele

Bůh je také ateista

Rozmlouvají dva kněží. „Člověče, před pár dny jsem během modlitby přišel na velice důležitou věc – že Bůh je taky ateista.“

„Jak to?“ podivil se jeho kolega a v očích se mu zračilo zděšení. „Že někteří lidé v Boha nevěří, to chápu, ale ty myslíš, že on nevěří sám v sebe?“

„Ale kdepak. On věří sám v sebe. Ale nevěří ve všechny ty představy o něm, které jsme si vytvořili my lidé.“ (s. 48)

Smích z víry

Jeden kněz zesměšňoval náboženství jiných národů.

Zaslechl to putující světec, zastavil se u něj: „Bratře, jak jdu kolem, slyším, že se tady posmíváš druhým lidem...“

„Já se neposmívám žádným lidem, ale jejich pověřám a tomu, čemu se klaní.“

„Velice se mýlíš,“ pravil světec. „Když se směješ jejich víře a kultuře, zraňuješ, bratře, jejich duše. Proto ti říkám, že se směješ všem těm lidem, kteří tam žijí.“

Správná modlitba

Jeden muž přišel za mnichem s otázkou: „Jaká je správná modlitba?“

Stařec mu odpověděl: „Správná modlitba vyžaduje dvě věci – vytrvalost a zaujetí ducha. Dělej to jako macecha v pohádce o Sněhurce. Ptala se každý den: Zrcadlo, zrcadlo, řekni mi, kdo je na světě nejkrásnější?“

Rozumíš? Dějala to denně a moc jí na tom záleželo. Ty se taky denně ptej: Pane, Pane, dělám vše pro tvé království? Ať je tvá modlitba vytrvalá a duchaplná.“

Proč je svět tak tak špatný?

Lidé před kostelem se rozčilují: „Bože, proč je ten svět tak špatný? Vždyť my jsme nikoho neokradli. Jen jsme chudým nic nedali. Proč je svět tak špatný? Vždyť jsme nikomu na hlavě nezkřivili ani vlásek. Akorát jsme se nezastali těch, kteří to potřebovali. Proč je svět tak špatný? Vždyť jsme nikdy nikoho neobelhali. Jen jsme některé věci zamlčeli. Proč je svět tak špatný? Vždyť jsme nikdy nic neukradli. Akorát jsme své zboží prodávali draž. Proč je svět tak špatný? My jsme nikdy nikoho neurazili. Akorát jsme nikomu nic hezkého neřekli. Proč je svět tak špatný? Vždyť jsme vůči nikomu nechovali nenávisť. Jen jsme nikdy nikoho skutečně nemilovali. Tak, proč je, Bože, ten svět tak špatný? (s. 74)

Pankáč v kostele

Pankáč seděl v prázdném kostele. Hleděl na Krista a srdcem mu běžely myšlenky: „Pane, já jsem takové nic. Odpad společnosti. Lůzr. Nic jsem v životě nedokázal. Pro nikoho nic neznamenám. Jsem jen špína a bláto tohoto světa... Jsem největší hříšník, jakého kdy nosila země...“

Po chvíli se z kříže ozval hlas: „Nebud' smutný, synu můj. Tohleto je cesta svatých.“

Pokaždé, když se pro nedostatek pohřbívacích míst rozšiřovaly Olšanské hřbitovy, uprostřed nového sektoru se postavil centrální kříž, u něhož se pak scházeli lidé, modlící se za své nevěstné zemřelé anebo za ty, kteří byli pohřbeni v dálce bez možnosti udržovat jejich hroby. I na V. Olšanských hřbitovech nalezneme tento vysoký kříž s kovovým korpusem Krista a letopočtem 1878.

Antonín Jaroslav TILLE (* 29. 11. 1835 Hrádek u Březnice, † 12. 3. 1896 Praha), **pedagog a zeměpisec**

Po vystudování filozofie na pražské univerzitě působil od roku 1873 jako ředitel piaristického a posléze zestátněného gymnázia v Litomyšli. Zde setrval do roku 1881, kdy se stal c. k. zemským školním inspektorem pro české obecné školy a ústavy učitelské. Jako ředitel i státní úředník usiloval o vytvoření moderních vyučovacích metod. Českou veřejnost svými články informoval o chorvatské literatuře. Krom toho je autorem řady zeměpisných učebnic, např. *Učebnice zeměpisu obecného*, *Učebnice zeměpisu rakousko-uherského*, *Dějepis a zeměpis* nebo *O mapách*; s Jindřichem Metelkou sepsal *Statistiku mocnářství Rakousko-uherského*. Jeho synem byl Václav Tille (* 16. 2. 1867 Tábor, † 26. 6. 1937 Praha), literární vědec, průkopník filmové kritiky, životopisec Boženy Němcové, rotarián a spoluzakladatel českého PEN klubu. Ve stejném hrobě leží:

Dušan PÁLKA (* 1. 10. 1909 Liptovský Mikuláš, † 23. 8. 1998 Praha), **hudební skladatel**

Komponovat začal již během studií na gymnáziu. Dále vystudoval práva na univerzitě v Praze a Bratislavě. I když se jistou dobu věnoval právníckému povolání, jeho osudem se stala hudba. Je autorem prvního slovenského tanga *Nepovedz dievčatko nikomu* (1934), jež vyšlo na první desce se slovenskými populárními písněmi. Následovaly další velké hity jako *Ešte raz ku tebe prídem* anebo *So slzami v očiach*. Spolupracoval se slovenskými i českými textaři (J. Aplt, J. Fikejzová, E. Krečmar aj.), jeho písně měly ve svém repertoáru zpěváci několika generací (Dušan Grůň, Karol Duchoň, Hana Hegerová, Jana Kociánová, Rudolf Cortés, Judita Čefovská, Yveta Simonová aj.), téměř tři-

cet let se jeho písně řadily k nejhranějším písním v Československu. (hrob V-12-6)

Marie von PECHE († 1885), **baronka**

Jeden z mála šlechtických rodů, který pochází přímo z Prahy, prvním známým členem je malostranský vinářík Johann Jakob Peche (* 1683, † 1731). Od roku 1839 rod vlastnil statek Petrovice u Mladé Vožice. Přesný příbuzenský vztah s Josefem Karlem (* 1821, † 1886), ředitelem České spořitelny a poslancem Českého zemského sněmu, se nepodařilo zjistit. (hrob V-12-16)

Ignát SCHIK (* 17. 4. 1841 Nový Bydžov, † 1. 9. 1899 Praha), **lékař a publicista**

Původem žid přestoupil i se svou rodinou ke katolické víře již jako renomovaný pražský lékař. Chtěl se věnovat vědě, tři roky pracoval jako asistent profesora J. E. Purkyně. Redaktor novin *Národ*, od roku 1864 šéfredaktor listu *Politika*, psaného především německými redaktory. Schik byl zvolen starostou Spolku českých žurnalistů a roku 1887 se spolupodílel na založení Českého klubu filatelistů, jehož se stal pokladníkem. Z jeho německy psaných fejetonů prosluly např. *Landtags-Tändeleien* (Sněmovní táčky). Je zde rovněž jeho dcera:

Anna AUŘEDNÍČKOVÁ (* 22. 1. 1873 Praha, † 19. 7. 1957 Praha), **spisovatelka a kulturní činitelka**

Anna Schiková, dcera publicisty a veřejného činitele se v roce 1891 provdala za advokáta Zdeňka Auředníčka a poté se přestěhovali do Kutné Hory. Měli dvě děti, syna a dceru. Velkým zlomem v životě rodiny byl rok 1899, kdy se její manžel ujal obhajoby Leopolda Hilsnera: díky antisemitskému naladění veřejnosti přišel o klientelu, jeho rodina

byla šikanována a Auředníčkovi se proto v roce 1901 na radu rodinného přítele T. G. Masaryka přestěhovali do Vídně. Začala překládat z francouzštiny a angličtiny do němčiny, pak překládala i české autory, propagovala českou kulturu v Rakousku. Na svém kontě měla desítky překladů knih a stovky překladů povídek či fejetonů. Mezi její práce patří antologie české literatury *Dreissig tschechische Erzähler* (1932). Českým umělcům ve Vídni zprostředkovávala přednášky, výstavy či koncerty, takže dům Auředníčků hostil často významné české umělce a politiky. Za zásluhy o propagaci české literatury a umění v Rakousku byla vyznamenána Řádem bílého lva. V roce 1938 se vrátila do vlasti, roku 1942 však byla nacisty z rasových důvodů (její otec byl pokřtěný žid) transportována do Terezína. Po návratu do Prahy opět psala (*Tři roky v Terezíně*, 1945), překládala, věnovala se též drobné publicistice a rozhlasovému vysílání pro krajany v zahraničí. Ve stejném hrobě leží i její manžel:

Zdeněk AUŘEDNÍČEK (* 14. 5. 1864 Praha, † 22. 9. 1932 Vídeň), **právník**

Narodil se v rodině advokáta a po absolvování práv na Karlově univerzitě působil v otcově advokátní kanceláři jako koncipient. Práva vystudoval i jeho bratr Otakar (* 1868, † 1945), básník. Po přestěhování do Kutné Hory se dům Auředníčkových stal střediskem tamního společenského, politického a vlasteneckého života. Když došlo k procesu s domnělým židovským vrahem L. Hilsnerem a advokát dr. Bedřich Pacák odmítl převzít jeho obhajobu, vzal tento úkol Auředníček a obhajoval jej při obou procesech, kutnohorském r. 1899 a píseckém r. 1900, pokaždé bez honoráře. Roku 1902 se kvůli negativnímu postoji veřejnosti rozhodl s rodinou opustit vlast a usadit se ve Vídni. Zde upadl do naprosté nervové vyčerpanosti, velkou oporou mu kromě jeho ženy bylo přátelství s T. G. Masarykem. Po vzniku samostatného československého státu byla Auředníčkovi z podnětu prezidenta Masaryka nabízena funkce senátního prezidenta Nejvyššího soudu, poté místo československého vyslance v Římě, žádný však nepřijal. Ve Vídni setrval až do konce života, doprovázeného těžkou a vleklou nemocí. (hrob V-12-20a)

Václav PŘÍHODA (* 7. 9. 1889 Sány u Poděbrad, † 18. 11. 1979 Praha), **pedagog**

Pocházel z učitelké rodiny. Po studiích na filozofické fakultě UK vyučoval jako středoškolský profesor v České Třebové, Kladně a Praze v Ječné ulici. Po vzniku ČSR se aktivně věnoval reformám československého školství, které vyvrcholilo roku 1929 v jeho návrhu na jednotné devítileté školy. Do USA poprvé odjel po smrti své ženy v roce 1922 a učil na střední škole v Chicagu. Na výzvu profesora Kádnera se za dva roky vrátil do ČSR, kde spísem *Psychologie a hygiena zkoušky* obhájil docenturu, byl jmenován soukromým docentem pro didaktiku v pedagogickém semináři FF UK. Zpracoval návrh na vysokoškolské pedagogické vzdělávání učitelů v knize *Vědecká příprava učitelstva* (1937). V říjnu 1945 byl jmenován univerzitním profesorem a stal se odborným poradcem na Ministerstvu školství. Po roce 1948 jej však komunisté zbavili možnosti působit ve školství. Roku 1956 vydal učební text *Úvod do pedagogické psychologie*, který se postupně rozrostl na čtyřsvazkové dílo *Ontogeneze lidské psychiky*. V roce 1969 mu byl k osmdesátinám propůjčen Řád republiky. (hrob V-12)

Jaroslav KLOUČEK († 1. 12. 1904 Praha), **nakladatel**

V letech 1848-76 vydával stěžejní dílo Františka Palackého *Dějiny národu českého v Čechách a na Moravě*. (hrob V-12-22)

Vincenc VLASÁK (* 25. 7. 1868, † 10. 2. 1915 Praha), **lékař**

Na náhrobku pražského lékaře je vztýčen do skály vytesaný kříž s hlavou Krista a biblickým citátem *Cožkoli jste činili jednomu z bratří mých nejmenších, mně jste učinili*. (hrob V-12)

-ms-

Příště: V. olšanský hřbitov, 12. oddíl (2. část). Máte-li podrobnější informace o osobnostech uvedených zde nebo o těch, o nichž budeme informovat příště, neváhejte kontaktovat otce Miloše!

149. Klement II.

(24. 12. 1046 – 9. 10. 1047)

Synoda, kterou 20. prosince 1046 svolal císař Jindřich III. (1017-1056) do Sutri, měla vyřešit papežské schisma. A tak přítomní biskupové sesadili jak Benedikta IX., tak i Silvestra III. a přijali demisi třetího z papežů, Řehoře VI. čímž se otevřela možnost volby nového jediného papeže.

Jindřich III. potřeboval vybrat takového kandidáta, který by nejen řídil církev, ale také ho korunoval císařem. Jeho favoritem byl nejdříve brémský arcibiskup Adalbert, ten však papežský úřad odmítl. Proto navrhl svého přítele, hraběte Suitgera von Morsleben und Homburg, jenž pocházel ze Saska a od 28. 12. 1040 byl biskupem v Bambergu. Je prvním ze čtyř po sobě jdoucích německých papežů. Jindřich III. jej 24. prosince 1046 designoval a následně jeho přání i výběr volbou stvrdili i přítomní kardinálové.

Výběr jména starokřesťanského papeže Klementa zvýraznil jeho rozhodnutí vést církev k takovému obrazu, jaký měla krátce po svém vzniku, za jednoho z prvních římských biskupů. Hned na druhý den po své volbě, o Vánocích 1046 korunoval v římské bazilice sv. Petra Jindřicha spolu s jeho manželkou Anežkou císařskou korunou, přičemž Jindřich III. nazval papeže králem a arciknězem. Odpovědí ze strany papeže bylo rozhodnutí, že do budoucna bude každé nové volbě papežů předcházet císařský souhlas. Při uprázdnění papežského stolce měli Římané oznámit úmrtí papeže císaři a požádat ho o označení nového pontifika.

Klement II. tak zahájil novou epochu v dějinách papežství, kterou nazýváme obdobím césaropapizmu, v němž byly církevní úřady plně podřízeny německé světské moci. V Římě se evidentně necítil bezpečně, a dokud byl císař v Itálii, všude ho doprovázel. Když obyvatelé Beneventa nepustili císaře do svého města a zavřeli před ním své brány, papež je vyobcoval z církve.

Vlastní jméno nebo rod:	Suitger Graf von Morsleben und Homburg
Původ:	Němec
Místo narození:	Morsleben, Sasko
Datum zvolení:	24. 12. 1046
Datum smrti:	9. 10. 1047
Místo smrti:	Pesaro, San Tommaso sull'Aposella
Místo pohřbu:	Bamberg
Pontifikát:	9 měsíců 17 dnů

Obdivovatel clunyjských reforem již na 5. ledna 1047 společně s císařem svolal do Říma synodu, na níž vydal přísný zákaz simonie a nařídil čtyřicetidenní přísné pokání každému duchovnímu, který přijal vědomě svěcení od biskupů, kteří získali svůj úřad úplatkem. Podařilo se mu úspěšně vyřešit jeden z nesčetných sporů o prvenství mezi Ravennou, Milánem a Aquilei, přičemž rozhodl, že v době císařovy nepřítomnosti bude po papežově pravici stávat arcibiskup Ravenny, která bývala sídlem císařského vyslance v Itálii. Jeho srdce však pochopitelně stále bylo v rodném kraji a ani po volbě papežem se nezřekl úřadu bamberského arcibiskupa. Naopak, bulou z 24. září 1047 potvrdil privilegia tamní katedrály a svatořečil svatou Viburadu, slavnou německou poutevnicí, kterou umučili Maďaři roku 926 při svém vpádu do švýcarského kláštera Saint-Gallen. Ihned poté se vydal na krátkou cestu do Marek, aby navštívil velkého reformátora mnicha Petra Damianiho (1007-1072), jenž ve svém dopisu papeži vyjádřil zklamání nad pomalým postupem jeho církevních reforem. Když se po několika dnech Klement II. vracel zpět do Itálie, 9. října 1047 náhle zemřel, a to v klášteře San Tommaso na Aposellu v Pesara. Je velká pravděpodobnost, že byl otráven příznivci sesazeného papeže Benedikta IX. Do Říma se tedy již nevrátil, ani jeho mrtvé tělo tam nebylo převezeno. Byl pohřben ve svém domovském chrámě v Bambergu, čímž se stal jediným papežem pohřbeným na území Německa.

Papež Klement II. byl původně v pořadí druhým bamberským biskupem jako Suitger I. Moderní mramorový náhrobek byl zhotoven při výstavbě katedrály ve 13. století a stojí na pískovcovém soklu. Sarkofág je složen ze čtyř panelů, na nichž je zobrazena nejen postava ležícího Klementa, ale i čtyři křesťanské ctnosti. Při posledním otevření hrobky roku 1942 byly ostatky nalezeny v téměř neporušeném papežském hedvábném oděvu.

Papežský mramorový sarkofág byl otevřen dvakrát: 22. října 1731 a 3. června 1942. Zatímco při prvním otevření hrobu se prokázalo, že šlo o muže vysokého přes 180 centimetrů s plavými vlasy, druhé otevření přineslo vědecké potvrze-

ní, že se v jeho kostech nachází velmi vysoký obsah olova, což mohlo potvrdit jak teorii o jeho otrávení, tak i o jeho onemocnění malárií, projevující se silnými průjmy, které tehdejší lékaři léčili právě podáváním olova.

Březnová vycházka na ostrov Štvanice

Štvanice lákala. Dokonce i takové farníky, kteří se jinak s námi na vycházky nevydávají. Vzhledem k obtížnosti terénu, ale i bezpečnosti v malé vodní elektrárně vyžadovalo Povodí Vltavy omezený počet návštěvníků a jejich přesný seznam. Počet byl naplněn tak rychle, že nedošlo ani na všechny zájemce. Štvanice však nebyla pouze elektrárna a Vltava, ale i řada jiných hezkých a příjemných okamžiků.

P. Miloš

Holešovické městské lázně, které na počátku století zdarma sloužily občanům, aby pozvedly úroveň hygieny. Sídlo Evropského navigačního systému Galileo, který se sice do provozu uvádí pomaleji než bylo v plánu, ale možná si ho už příští rok přeci jen budeme moci užívat.

Elegantní moderní památník Bike to Heaven popularizátorovi městské cyklistiky Janu Bouchalovi, kterého na nešťastné křižovatce srazilo auto.

Hlávkův most, po Karlově mostě druhý pražský nejstarší, první železobetonový, všemožnými zajímavými sovkami a plastikami zdobený, pro magistrálu později rozšířený. Zimní stadion s bohatou historií a smutným koncem.

Vodní elektrárna Štvanice s velmi ochotným a nadšeným průvodcem, ukázkou dobových fotografií z výstavby i několika přestaveb, krásnou věžičkou s okouzlujícím výhledem na Prahu a Vltavu i se zcela jinak ale neméně krásným a zajímavým technickým podzemím, kde jsme viděli a zažili v provozu jednu ze tří Kaplanových turbin i elektrický generátor.

Dva skate parky prý světového významu, leč nevalného vzhledu.

Negrelliho viadukt dlouhý 1100 m, ve své době nejdelší most v Evropě.

Tenisový stadion, kde již od roku 1901 sídlí 1. český lawn-tennis klub, dříve světový unikát, dnes smutně zašlé a zanedbané místo. Porodnice, která zde sloužila od 19. století do r. 1979, kdy byla zbourána. Nejen o tyto zážitky, informace a vjemy bohatší jsme odcházeli z březnové vycházky. Děkujeme otci Milošovi za tradičně pečlivou přípravu i spolufarníkům za milou společnost a příjemně strávené sobotní dopoledne.

Bára Vobořilová

Dubnovou vycházkou se trochu víc přiblížíme k našemu panu profesoru Václavu Wolfovi. Vzdálenost, kterou on měří každou neděli a středu na Žižkov, my budeme měřit

v sobotu 18. dubna 2015

Sejdeme se v 8.30 na chodníku u tramvajové (a autobusové) zastávky Kbelská. Naším cílem je totiž Starý Hloubětín. A s tímto místem je spojena také přírodní památka Pražský zlom, zámeček, křížovnický kostel, ale rovněž několik usedlostí a první babybox v České republice. Můžete se přidat k nám a prožít několik hodin s ostatními farníky nejen v kostele.

P. Miloš

Mučednictví sv. Pavla (8. část)

Milí farníci a přátelé kostela sv. Prokopa,

toto je už druhý „dopis“ psaný z Říma, z míst, kde svatý apoštol Pavel žil a vyučoval. Svůj pozemský život ukončil, ale jeho životní styl má své mnohé následovníky. Mezi ně patří i skupina paulínských junierek, sester, které se připravují na věčné sliby. Je jich 21, pocházejí z 15 zemí ze 4 kontinentů. Čas přípravy na „věčné ano“ je ponořením se do Kristovy přítomnosti a prohloubením charismatu, kterého se od Boha dostalo jejich kongregaci. Tedy hlásat Ježíše Krista se stejným nasazením jako to činil apoštol Pavel.

Mnohé ze sester pochá-

zí ze zemí, kde jsou křesťané považováni za méněcenné, kde ještě nedávno zuřily občanské války a kde stále hrozí, že jako křesťané budou zabiti. A přesto se tyto mladé sestry rozhodly dát svůj život Bohu k dispozici. O nich zvláště platí dnešní zamyšlení nad ikonou Pavlova mučednictví.

Apoštol Pavel byl sťat mečem za římskými hradbami kolem roku 67. Ikona zobrazuje okamžik jeho mučednické smrti. Ta nepřerušila nečekaně jeho evangelizační působení, ale byla jeho naplněním a vrcholem, jak to nacházíme v jeho svědectví v Listě Filipánům (1,20-21): „I teď jako vždycky budu moci svým neohroženým počínáním na sobě Krista oslavit, ať svým životem, ať svou smrtí. Vždyť pro mě život je Kristus a smrt ziskem.“ Na obraze jsou vidět tři prameny, které dle tradice vytryskly ze země na místech, kterých se dotkla padající hlava sv. Pavla. To, že jsou na obraze již před setnutím hlavy, je předpovědí plodů, které v budoucnosti jeho život a mučednictví vydají. Je to také odkaz na *Tre Fontane* (Tři fontány) v Římě, kde se dle tradice nachází místo mučednictví sv. Pavla.

Paulínská rodina kráčí za svým patronem, následujíc jeho apoštolskou horlivost, vytrvalost, připravenost k odevzdání života pro evangelium. Mučednictví sv. Pavla všem členům připomíná každodenní oběť, kterou přináší svou prací, apoštolským nasazením i v námaze.

Vyprošujeme, aby Vás setkání se Vzkříšeným Kristem posílilo ve víře a v odvaze o ní svědčit

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	St	Ž 73,1-28	Jak je Bůh dobrý
2.	Čt	Ž 74,1-23	Bože, zanevřel jsi na nás natrvalo?
3.	Pá	Ž 75,1-76,13	Vzdáváme ti; V judské zemi
4.	So		
5.	Ne	Ž 77,1-21	Úpěnlivě volám k Bohu
6.	Po	Ž 78,1-72	Lide můj, naslouchej
7.	Út	Ž 79,1-80,20	Bože, vtrhly pronárody; Naslouchej
8.	St	Ž 81,1-17	Plesejte Bohu, naší síle
9.	Čt	Ž 82,1-83,19	V shromáždění; Bože, nebud' zticha
10.	Pá	Ž 84,1-13	Jak je tvůj přibýtek milý
11.	So		
12.	Ne	Ž 85,1-14	Hospodine, projevoval jsi své zemi
13.	Po	Ž 86,1-87,7	Hospodine, nakloň; Na posvátných
14.	Út	Ž 88,1-19	Hospodine, Bože, má spásu
15.	St	Ž 89,1-53	O Hospodinově milosrdenství
16.	Čt	Ž 90,1-17	Panovníku, u tebe jsme měli domov
17.	Pá	Ž 91,1-16	Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí
18.	So		
19.	Ne	Ž 92,1-93,5	Jak dobré je; Hospodin kraluje!
20.	Po	Ž 94,1-23	Bože mstiteli, Hospodine
21.	Út	Ž 95,1-96,13	Pojďte, zaplesejme; Zpívejte Hospodinu
22.	St	Ž 97,1-12	Hospodin kraluje!
23.	Čt	Ž 98,1-99,9	Zpívejte Hospodinu; Hospodin kraluje!
24.	Pá	Ž 100,1-101,8	Hlahol Hospodinu; O milosrdenství
25.	So		
26.	Ne	Ž 102,1-29	Hospodine, vyslyš mou modlitbu
27.	Po	Ž 103,1-22	Dobrořeč, má duše, Hospodinu
28.	Út	Ž 104,1-35	Dobrořeč, má duše, Hospodinu
29.	St	Ž 105,1-45	Chválu vzdejte Hospodinu
30.	Čt	Ž 106,1-48	Chválu vzdejte Hospodinu

Kniha žalmů neboli **žaltář** je sbírka 150 rytmičkových náboženských písní. Většina žalmů má nadpisy rozličného druhu s rozličným významem. Nadpisy jsou však pozdějšího původu než samotné žalmy a často ani neodpovídají samotnému významu žalmu, nebo jsou dnes již těžko srozumitelné. Uvádějí autora nebo interpreta žalmu (kromě Davida je ještě zmiňován Šalamoun, Mojžíš, zpěvácký sbor, nebo synové Koráchovci), dále okolnosti a důvody jeho vzniku. Někdy také naznačují literární druh žalmu (kupř. šir = píseň, maškil = poučný žalm, tepilláh = modlitba apod.). Jiné nadpisy uvádějí pokyny pro přednes (kupř. pro předního zpěváka), upozorňují, že žalm se má zpívat na nápěv již známé písně (např. Ž 9, 22, 56...), určují hudební nástroje (Ž 4, 5, 6, 54...) či označují příležitost jejich využití při liturgii (při posvěcení chrámu, při děkovné oběti apod.). Žalmy byly a jsou pro Židy oblíbenou modlitbou, kterou i dnes recitují a zpívají při rozličných příležitostech. Jejich hloubka je řadí k tomu nejkrásnějšímu, co v duchovní literatuře kdy vzniklo a jejich vysoká literární úroveň je zařazuje k nejkrásnějším antickým literárním skvostům vůbec.

Pro slovo *epikleze* neexistuje jediné české slovo, z řečtiny by se mohlo přeložit jako „volání, aby (něco, někdo) seshora sestoupil dolů“. V náboženských obřadech se tímto termínem označuje ta část modlitby (nebo eucharistické liturgie), kdy lid vzývá Boha (Ducha svatého), aby opětovně sestoupil na zem a proměnil pozemské dary, které se mu předkládají k proměnění.

Ve všech eucharistických modlitbách máme epiklezi dvakrát: před samotným proměněním a následně před přijímáním již proměněného. Přiřazujeme-li Bohu Otci stvoření světa, Bohu Synu vykoupění člověka, pak Bohu Duchu Svatému můžeme přiřadit posvěcování světa, protože jeho činnost se projevuje především tím, že připravuje lidskou bytost pro plné přijetí Boha v jeho podstatě. Určitě si vzpomeneme na událost zvěstování, kdy anděl oznamuje Panně Marii, že se stane matkou Božího Syna a ona se pochopitelně ptá, jak k tomu má přijít, když intimně s mužem ještě nežije. „Sestoupí na tebe Duch Svatý a moc Nejvyššího tě zastíní“ je odpověď „shůry“. Sloveso „zastíní“ by se dalo přeložit rovněž jako „přikryje“, čímž se v biblické mluvě označoval akt lidského milování za účelem projevu lásky a zplodění potomstva. *Duch Svatý byl tedy na začátku Ježíšova pozemského života, sestoupil do času a pozemského prostoru*, aby dítě, které se začalo v Mariině těle vyvíjet, bylo zároveň Bohem.

Když Ježíš končí jednu etapu svého života, kterou nazýváme „skrytým životem“, a *přichází k Janu Křtíteli, aby se tam nechal od něho pokřtít, je to opět Duch Svatý*, jenž se projeví: evangelium mluví o „sestupování Ducha Svatého“ na způsob holubice. Opět nejde o ptactvo, které se slétlo k řece, ale o „způsob“, jakým se toto sestupování dělo: židé velmi dobře věděli, jakou roli sehrála holubice při ukončení potopy světa, a také nepotřebovali dlouhých výkladů, jaký je rozdíl mezi tichým přilétnutím holubice a střemhlavým letem orla či jiného dravce.

Po Ježíšově smrti a zmrtyvýchvstání jsou apoštolové shromážděni ve večeradle, kde se spolu modlí a vzájemně se povzbuzují. Vcházejí a vycházejí sice ven i dovnitř, ale tam venku se necítí dobře. Hrozí jim nebezpečí stejné smrti, jakou skončil jejich učitel. Nevědí, jak mají naplňovat poslání, které od něho obdrželi, když byl ještě mezi nimi a s nimi. Možná si matně vzpomenou na to, že jim jednou slíbil Utěšitele, který jim bude sám říkat, co a jak mají mluvit, jenž je bude posilňovat a vyučí je veškeré pravdě. Toto shromáždění apoštolů je již zárodek církve, tedy společenství, v němž by měl být přítomen Bůh skrze tohoto příslibeného Ducha. Dá se bez nadsázky říct, že se v *jejich modltbě odehrávala první epikleze církve*: úpěnlivé volání a prosba, aby Bůh splnil svůj slib a sestoupil k nim. A on přichází, tentokrát na způsob ohně: zapaluje jejich duše, jejich životy, jejich úmysly, rozežehne jejich zkřehlé srdce, takže najednou vnímají a vědí, že se nejen nemají, ale ani nesmějí nicého „tam venku“ bát, protože stejně jako tomu bylo na počátku při Ježíšově vtělení, i jim byla dána možnost ve svém (lidském) těle nosit Ježíše. I je – podobně jako Pannu Marii může „přikrýt“ Duch Svatý a mohou se stát jeho nositeli všude tam, kde se právě budou nacházet.

Nelze se tedy divit, že při očekávání svátostného okamžiku, kdy má Bůh sestoupit a naplnit podstatu obyčejného pozemského pokrmu natolík, aby se stal pokrmem duchovním, bude se církev modlit epiklezi, v níž prosí, aby „ten seshora sestoupil dolů“. Teprve poté kněz (nebo biskup) přistoupí k naplňování jednoho z mnoha Kristova pověření, k proměňování. To sice není a nesmí být jediný projev kněžství, nicméně patří k těm nejposvátnějším a nejtajemnějším, které kněz koná. Při čtení zprávy o ustanovení Eucharistie kněz vystupuje chvíli v roli otce židovské rodiny během sederové večeře, kdy otec u stolu vypráví příběh záchrany vyvoleného lidu (stejně, jako to činil i Ježíš, když zasedl k této večeři spolu se svými apoštoly), aby vzápětí v něm samotném promlouval Ježíš: „Vezměte a jezte, toto je moje tělo... Vezměte a pijte, toto je kalich mé krve...“

Přehled bohoslužeb v Praze 3 na Žižkově

Datum	Den	Hodina a místo	Obřady
29. 3.	Květná neděle	8.00 kostel sv. Anny 9.30 kostel sv. Prokopa 11.00 kostel sv. Rocha 17.00 kostel sv. Rocha	mše svatá, žehnání ratolestí mše svatá, žehnání ratolestí mše svatá, žehnání ratolestí mše svatá, žehnání ratolestí
2. 4.	Zelený čtvrtek	17.00 kostel sv. Anny 18.00 kostel sv. Prokopa 19.30 kostel sv. Prokopa	mše svatá mše svatá, mytí nohou bdění v Getsemanské zahradě
3. 4.	Velký pátek	15.00 kostel sv. Prokopa 17.00 kostel sv. Anny 18.00 kostel sv. Prokopa	křížová cesta obřady obřady, adorace kříže
4. 4.	Bílá sobota Velikonoční vigilie	9.00 kostel sv. Prokopa 19.00 kostel sv. Anny 20.00 kostel sv. Prokopa	ranní chvály s katechumeny mše svatá mše svatá, křest dospělých
5. 4.	Zmrtvýchvstání Páně	8.00 kostel sv. Anny 9.30 kostel sv. Prokopa 11.00 kostel sv. Rocha 17.00 kostel sv. Rocha	mše svatá mše svatá mše svatá mše svatá
6. 4.	Velikonoční pondělí	9.30 kostel sv. Prokopa 11.00 kostel sv. Rocha	mše svatá, žehnání pokrmů mše svatá

Poděkování

Letošní jarní humanitární sbírka ošacení a dalších potřeb pro núzné skončila s lepším výsledkem, než ta podzimní. Proto děkuji všem, kteří se na ní podíleli, ať už samotnou účastí při sbírání věcí nebo při jejím organizačním zajištění.

Je zřejmé, že mnoho lidí dává přednost sběrovým kontejnerům Diakonie Broumov, které jsou přístupné prakticky kdykoliv a na mnoha místech Prahy, tento způsob sběru ošacení má však své nevýhody: stává se, že věci v kontejnerech jsou úmyslně znehodnoceny vyspáním odpadků, nebo nenechavci, kteří se z kontejnerů vytahají oblečení snaží následně prodat. Proto prosíme, abyste raději věci přinášeli do střediska Diakonie, aby se vše darované dostalo k těm, kdo to skutečně potřebují.

Poděkování patří také paní Martě Peškové a Gejzovi Gažimů z Diakonie Broumov, že v prostorách Diakonie můžeme tyto sbírky již několik let pořádat. Jako všechny neziskové organizace si i oni musejí na sebe vydělat, především na nájem prostor a na náklady s tím související: na elektřinu, topení či vodu.

Věřím, že naše sbírky mají význam. Soudím i podle toho, že se zvyšuje počet dárců a objem darovaných věcí.

Příští (podzimní) sbírka se bude konat 6. a 7. listopadu 2015.
Libuše Janovská, mobil 736 242 333

ledne, aby se mi přihlásili na mail: hilbertova.vaclava@seznam.cz anebo na tel. číslo 774 350 701. Sraz bude v 13:45 před Domovem důchodců v Habrové 2, Praha 3. V 14:00 je nástup do autobusu, cesta trvá asi 20 minut, návrat plánuji kolem 17:30. Uvítáme všechny, kdo nás budou chtít podpořit a přijedou do Ctěnic i individuálně, třeba rodiny s dětmi: v parku je i dětské hřiště, lavičky, teče tu potůček s „prolézacími“ vrby, dále rybníček, zahradnictví a jablonoňový sad (který doufám pokvete).

A tak už zbývá jen popřát si pěkné počasí a výlet bude možná ještě lepší než ten loňský.

Děkuji a těším se

V. Hilbertová

Výlet s vozíčkáři do Ctěnic

Termín konání je 3. 5. 2015

Po úspěchu loňského výletu s vozíčkáři z jarovského domova důchodců bychom je znovu rádi vzali na malý jarní výlet – tentokrát do areálu ctěnického zámku na okraji Prahy. Zámeček je pro vozíčkáře nedostupný, ale podíváme se na koně zdejší jezdecké společnosti, projdeme přílehlým a pěkně upraveným parkem a potom posedíme u kávy (a zákusků?) v místní kavárně. Milí věrní dobrovolníci, aby se výlet mohl konat, potřebuji vaši pomoc. Proto prosím všechny, kdo budou mít čas v neděli 3. května odpo-

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2014/2015 se vyučuje od září podle následujícího harmonogramu:

- předškoláci – úterý 16.30 (M. Esterková, Z. Mináriková), místnost A
- 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (K. Kochová), místnost B
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (K. Kochová), místnost B
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 16.00 (M. Szabo), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 18.00 (A. Drahoš), místnost A
- 6. ročník ZŠ – středa 15.40 (B. Oudová Holcátová), místnost B
- 7.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.10 (B. Oudová Holcátová), místnost A Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; klara.kochova@gmail.com; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 14).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích se začíná otec Miloš pravidelně scházet s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00 od 1. října

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00 od 6. října

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růženec společně u Sv. Prokopa.

Modlitba ke Kristu v Eucharistii

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pocítujeme nedostatky. Přijďte se proto poklonit přítomnému Kristu a v tichosti ho společně prosit o pomoc a světlo.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00 od 3. října

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15 od 29. září

Seniři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektorka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrábějí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (*katechumenát*). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2015. Skupina „hledajících“ se začala scházet v pátek 2. 5. 2014, nová skupina se otevře opět letos po Velikonocích, a to 15. května 2015.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Přijďte na setkání rodičů (oba rodiče a bez miminka!), nejbližší se koná **v pátek 8. 5. 2015 v 19.00 hodin**. Přípravu ke křtu lze absolvovat i před narozením dítěte (v těhotenství). Další stejná příprava se koná až v pátek 8. 5. 2015. Přineste si přezůvky.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Najděte si čas a vyhledejte kněze, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Připravte se na svatbu včas, i když ještě nevíte její přesný termín! Nejbližší setkání snoubenců (č. 2) se koná v pátek **24. 4. 2015 v 19.00** ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3). Přineste si přezůvky.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout v rozhovoru s knězem *v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Patnáctiminutový duchovní rozhovor si lze objednat na čtvrtek v čase 17.00–17.45.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem opět společně, *o třetí postní neděli 28. 2. 2016*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je dobré datum a čas rozloučení nebo uložení urny domluvit dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši domluvit s ním nejhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtění, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Hledajících jako vy je více, než byste si mysleli, takže se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování probíhá v listopadu a prosinci 2014, přípravná setkání se pak konají od ledna do září 2015 ve farním centru. Plánovaná nejbližší setkání: 19. 4., dále 17. 5., 7. 6., 19. 7., 13. 9. 2015 – pokaždé v 15 hod. Termín nejbližšího biřmování je stanoven *na neděli 27. září 2015*.

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3 – Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾ (P. Antonín Ježek)			
Úterý		18.00 (P. Antonín Ježek)		
Středa	18.00 (P. Antonín Ježek)		6.00²⁾ (P. Miloš Szabo)	
Čtvrtek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Pátek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Sobota	8.00³⁾ (P. Miloš Szabo)			
Neděle	9.30 (P. Miloš Szabo)	8.00 (P. Václav Wolf)	11.00	17.00

¹⁾ s latinským ordináři, jednou za čtvrtletí v tridentském ritu

²⁾ v adventní době roráty

³⁾ pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Neděle – kostel sv. Rocha – 11 h a 17 h:
P. Szabo, P. Ježek

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3 – Žižkov)

Pondělí	8.30–11.30 (vydávání dokumentů a základní informace)	pastorační referent Michal Hladík
Úterý	15.00–17.00 (vše)	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30 (vše)	farář Miloš Szabo
Čtvrtek	8.30–11.30 13.30–16.30 (vše)	farář Miloš Szabo

Kontakty:

farář: P. Miloš Szabo
mobil: (00420) 775 609 952

e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 31. 3. 2015		největší očekávané výdaje v dubnu 2015:	
výše dluhu (úvěr):	4 208 651,48 Kč	povinná měsíční splátka úvěru:	29 324 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč	elektřina – kostel sv. Rocha:	10 970 Kč
sbírka na splácení úvěru (březen 2015):	16 899 Kč		
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800			
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013			